

DPN 5737

Title: सिंहसन द्वात्रिंशत् कथा / *SINHĀSANA DVĀTRINŚATA KATHĀ*

Run. No. 6428

Cat. No.

Micro. No.

Subject *काद* / *narrative*

Religion: Hindu / Bauddha

Language: ☒ Skt. / ☐ New. / ☐ Nep. / ☐ Skt. - New. / ☐ Maith. - New. / ☐ New. - Nep. /

Size in cms. 26.5 x 11.5

Folios 41

Lines (in a page) 12

Compl. / ☒ Incompl.

Chapt. / act /

Author / translator

Scribe / donor

Date: NS / SS / VS / KS

Ruler / place

Script: ☒ New. / ☒ Dev. / ☐ Bhuj. / ☐ Ran. /

Illus.:

Material: palmleaf / ☒ paper / thyasaphu /

Condition: fine / ☒ damaged by worms, rats, water /

Beginning, colophon, post-colophon:

*गर्भक काव्यः, भागः सीमा
badly damaged. letters faded.*

25

15

10

5

0

cms.

5

10

15

20

25

30

35

मनरेदस्य कश्चित्प्रकारे भवेत् ॥ तस्यायं पूर्वकवि संप्र
 विष्टतयं कातरता ॥ सिद्धमनस्यादात्रिंशत्पुत्रिकाभिः प्रवरसंज्ञक
 त्रिवर्गं भोजनं योजयितुं शक्यते ॥ तामहात्म्यं त्रिंशत्कथानकैः श्रीविक्र
 मोक्तैर्न च तत्र कल्पिताः सवक्ययंतिकस्य ॥ ततः सिंहासनं
 ॥ कथं भाव्यते ॥ कामिनीकथानको नीतितत्त्वं मावेद्यमानं
 कथं भाव्यते ॥ परेशो मालवकदेशः ॥ अतोऽतिलकालवनासिधा
 तारा ॥ अनेकपुत्रस्य स्त्रीरत्नेष्वारा श्रीभासनाम उरीत
 रं कातरं निवारयति ॥ ततः श्रीभोजराजः सोऽष्टाज्यं करो
 त्ते कथं ॥ अमेधनवा न्याभिरामे कश्चिद्भुवसति ॥ अति
 दाराः परमहंसकृपाः ॥ तेनामृताः कथं भाव्यते ॥ तस्य च

25

15

10

5

0

Cms.

5

10

15

20

25

30

3

नगभोः॥ राजन्तोर राज॥ येशेने पुद धालवः स्पृष्टाति या नु ग्रायेन
 एकार करणे ह्यतिरो या चिताना॥ स्वस्थाः संति च यो व नो दयम हावा
 एव कालिंते कलिभर को ताध राधार्यते॥ तस्य चरा तो लघु धाता श्री विक्र
 यकथं विदयमाने द्वे शोतर मगाह॥ तस्य रा जोऽनंग सेना नो म महि
 तस्यो न म यो एका प्राप्ता॥ तस्य रा जो पीडितो भुवने श्व श भारा ध्या यो
 ॥ या च स्वर मितु वा चो तेन ज॥ ततो देवत या फलाने
 चिवा फलमेत हा कथे॥ तस्य रा जो स भ विव्यति॥ तत स्तत्फल मादा य
 तस्य रा जो न श्रा ह का ले खाने॥ तस्य रा जो न धाय फल भोक्तु मुप विवृः॥ चतः
 वाना॥ राजा स्वे हा धि केन तत्प र रा ज्ये रत्ने॥ तस्य रा जो देव तो क प्र भा वं च कु थित
 केवा सत्ते न त स्ये रत्ने॥ वे प्र य या चिंति तं श्रु वे॥ राजा सकल लोक मा न्य मा न्य

न न कर्त॥ राजोक्त॥ भो यश्चि के नापि म मायुर धिदं
 ॥ तत स्त स्य सत्वे न संतु शे वि ता ल॥
 ॥ तत प्रभा ते म धि धि विक्र मादि त
 ॥ राज्यं करोति॥ तत के नापि यो मि
 ह कि म पि वा ये या मि॥ यतः॥ सु द्यः सं
 म पु मा ने कः सत्ता म ग्रा ॥ दुः प्र रो द
 ॥ स हो व
 ॥ उ व श्वार वि ले व ग्रा की स॥ इ ति या गो
 ॥ तत हि बु दि ततो
 ॥ यतः॥ वि जेत या तं का श्व र त
 ॥ ततः॥ को रा मः सकल म वधी द्रा ॥ सु कु

550
70

धा. २. ३. ४. ५. ६. ७. ८. ९. १०. ११. १२. १३. १४. १५. १६. १७. १८. १९. २०. २१. २२. २३. २४. २५. २६. २७. २८. २९. ३०. ३१. ३२. ३३. ३४. ३५. ३६. ३७. ३८. ३९. ४०. ४१. ४२. ४३. ४४. ४५. ४६. ४७. ४८. ४९. ५०. ५१. ५२. ५३. ५४. ५५. ५६. ५७. ५८. ५९. ६०. ६१. ६२. ६३. ६४. ६५. ६६. ६७. ६८. ६९. ७०. ७१. ७२. ७३. ७४. ७५. ७६. ७७. ७८. ७९. ८०. ८१. ८२. ८३. ८४. ८५. ८६. ८७. ८८. ८९. ९०. ९१. ९२. ९३. ९४. ९५. ९६. ९७. ९८. ९९. १००.

जिहामरत्ननेति । पुनस्तत्फलं राज्ञेयं ॥ राज्ञः
सर्वं वैराग्यात्मनो विवर्तते ॥ योचितं यामि सत्तमं
मातृ ॥ अस्मत्कृते वपरि शुभ्यति काचिद्व्याधि
विवर्तते ॥ माचरेति ॥ मत्स्यपुत्रं
प्राप्तं च देवो नानाति कुतः
प्राग्विषमः स्त्रीणां न विज्ञायत
खलतामोषैः समं वद्धिताः ॥
तत्रैत्री प्रज्ञावत् जनसंगमं
न्यष्टा विष्णोः दितेनात्पल
तस्यायवत्तलस्वयं प्रोक्तं
ने राजा कृतः ॥ तेन सकलदिनं

लमुपलक्ष्यतत्पारं पथ्येते विच
क्रासाप्यन्यमिच्छन्ते जने सजनो न्य
मरने च इमां चमां च ॥ धियो हसि
नवस्त्रीणां च रित्रं भवितव्यतां च ॥ अ
न्ये तथैव वदेनं सदृष्टं एत
पत्रता यतरले विदुः शशकि
नानुवधा धायोषित संगतु रखात्क्ष
तः किं कर्तव्यमिति मृढो द्राजवर्गः ॥ अ
निनागत्य मंत्रिणः प्रोक्ताः ॥ किमिदं रा
ततस्ते बोक्ताः ॥ तर्हि मामचराजानं कुस्तनः
यलीलया सुखमनुभूय संध्याय मये नि

सुमहारयुक्तेवलः करतयावहृयायाः स्वयेजागरुकोऽवस्थितः तात
 रस्तुपवेतालः॥ समंतादृष्टिदृष्टात्तत्रस्थितः॥ ततः स्वङ्गमाशययदावध
 ॥ एतेने॥ यथा॥ भवेतालपूर्ववलिंगुहाणमध्यादइमपितुभ्यंदत्तेसि॥
 ॥ नोसात्तिकदत्तंमयातवरारुपं परंप्रत्यहं त्वयामहंवलिक
 ॥ तिवेतालः॥ नितोप्रभातमंत्रिणो राजानंजीवतेदृष्टादृष्टाग्राह॥ धन्याः
 ॥ एतयं॥ ध-गस्म॥ एवमयहं न-गयाति॥ वलिंगुहाति॥ अ-रा
 ॥ दृष्टोवेतालः॥ भवेतालः॥ त-गयाति॥ वलिंगुहाति॥ अ-रा
 ॥ सर्वज्ञानामीनि॥ ततोराजाप्रोक्तं॥ न-गयाति॥ वलिंगुहाति॥ अ-रा
 युः॥ नृपेणोक्तं॥ ममायुषिशून्यपतिता॥ तद्विलयावध
 ॥ नोसात्तिकः तवायुः केनापिसमाधियं नूनंवाकह
 ॥ ततोयदिनेवलिसकले सनंदयुद्धायस्थितः॥ ३३
 ॥ चुकोपवेतालः॥ भोवयाव

अवेतापृथ्यां श्रीविष्णुमनपसाभाऽयं करति॥ अन्यदातस्यराजः सभायांकोपिदाम
 पुतषः सभायां तपुरस्थितः॥ कमपिकुं नका॥ तस्तेदीनेदृष्टः राजाचितितं॥ गतिभंग
 स्वदीनोगात्रदेमहाभया॥ मरणेयानिचिंज्ञानितानि॥ अचिंज्ञानियाचके॥ त
 तोराजातस्यदीनारसदायितं॥ ततोसयावद्वयातिताव-पाणोक्तं॥ भोकस्मान्
 वदसीति॥ सचाह॥ ॥ लज्जा॥ मयाहंनृपेयुसंपद्याय मयायिमज्जिरेमज्जि॥
 हिहृष्टमाणकवाटदृष्टिजिलजिह्वोरा॥ इतिदुवन्तसादीनायायुतंदापितं॥
 ततःपुष्टंहुकिमप्या॥ ॥ अ-व-र-त-द-व-सुनिस्सरंतीमपिगेहगर्भः कार्तिः प
 षामलतीवदंति॥ चरंभूमिपिचित्रिकोका॥ त्वेतीतिमाहः कवयःसंति॥
 ततोभूतापमुदितननस्यदीनारलक्षंस्थितं॥ ततःपुनस्तेनोक्तं॥ संग्रहेरुपुली
 ॥ इतिप्रा॥ वाः॥ अन्यदन्ध्यावसाहं पुनतियात्यतिविक्रिय॥ राज

रत्नाणि वा वाच्यं सति तिनोक्तं ॥ दशरत्नमिदं सति ॥ ततो गता मोक्षं कारयित्वा दश
 कोटिमित्तं द्रव्यं दत्तं ॥ नवनिजा सहस्रतचतुर्दशानि गमनप्रतिज्ञाः स्वपुरुषः प्रहितः सचवनि
 जा सहस्रतज्जामे गतः ॥ वनिकरत्नानि रत्नान्यादाय पश्चाद्वागदुःखं वृत्ती प्रत्यासन्नेन देवपुत्रं दृष्ट्वा त
 तटे स्थितः ॥ जलविश्रासो न विधीयते ॥ यतः ॥ महानदी सतराणां महापुरुषं दिग्गहं ॥ म
 हाराजं विरोधं दूरतः परिवर्जयत ॥ ततोक्तं ॥ सत्यमेव नरः ॥ परमेकवत्तवत्तरां यतः ॥
 सामान्यशास्त्रतो नूनं विशेषो वलवान् भवेत् ॥ परेण पूर्ववाधोवाधाय ॥ दृश्यता
 पि ॥ ततोक्तं ॥ तर्हि स्वकार्यं कश्यपः ततो राजः पुरुषोत्तमं चतर्द्विने गमनप्रतिज्ञां
 दत्तवान् कथितः ॥ तदा ततोक्तं ॥ यदि त्वं वृत्ती निमलदृष्ट्या सितर्हि त्वामवतारयामि ॥ त
 तः पंचरत्नानि तस्मै दत्तानि ॥ नदी मुक्ता यन्तगारः ॥ मी पंगतः ॥ पंचरत्नानि दत्तानि ॥ रत्नो
 क्तं ॥ अन्धानि कसंति ॥ ततोक्तं ॥ राजन् राज्ञां मृषामाभूदिति मयानद्युत्तरणं पंचर
 तनानि दत्तानि ॥ यानः ॥ अज्ञा मात्र फलं राज्ञेयं चर्यं फलं तपः ॥ परिज्ञानं फलं विद्या

दत्तं भुक्तं फलं वना ॥ अज्ञा मात्र फलं राज्ञेयं चर्यं फलं तपः ॥ परिज्ञानं फलं विद्या
 भुञ्जते ॥ राजन् ॥ अज्ञा मात्र फलं राज्ञेयं चर्यं फलं तपः ॥ परिज्ञानं फलं विद्या
 निपंचरत्नानि तस्मै दत्तानि ॥ अतो राज्ञो दशमैरायं यदि त्वयि स्यात् ॥ त्वमस्मिन् हासने सु
 खेनोपविश ॥ इति सिंहसनद्वित्रिशतं ॥ यं पंचमं उच्यते समाप्तं ॥ ॥ पुः रपरमुद्र
 त्तराज्ञा सिंहसनमारोहणमुपचक्रमे ॥ ततो पुत्रिकां च दत्त ॥ राजनस्मिन् हासने मे
 स्वविक्रमादित्यस्य सदृशमेव गच्छेयं भवति सञ्चारो हति ॥ राजोक्तं ॥ कः दृशमो दाय्यो ॥ राज
 उक्तं च ॥ उद्विग्नं न तपश्चिना ॥ यत्तु मर्कटं मृगं च प्रतः त्वया श्रेष्ठं प्रहितोस्मि भूमिः ॥ गो
 विचार्यैव ततः ॥ कांछा परयितुं पुरं विराचत ॥ मुय्यं भूस्त्रीशानराज्यं प्राप्तां समुद्रि
 नात्तु दत्ततो देवता ॥ अवेती पुण्यां श्रीविक्रमं नयः ॥ सभायां ॥ ततो अन्तरं वसन्त
 हारनिवेदितेन कलपटपटुघटितकरसंपुटं गोघानवनं प्रलोकनं ॥ ततः ॥ युष्म
 ने महकाष्ठं नातिकरं ॥ वीदेवीजं दूरकनारं गमुन्वागं ॥ यथा ॥ ततो अन्तरं कंदलां कको

दृगानां वा कश्चिद्विहगलो जगत्परां यो नानां विहगलो यो नमहतां ॥ ततो रा
 शी तत्र नदी नैपुण्यं विरितं ॥ अनेकं यत्पुण्यं तन्मार्गः पुरश्चोरातः ॥ यत्पुण्यं तन्मार्गः समस्त
 गुणैर्गण्यते ॥ तत्पुरतोः स्त्रियश्चतस्रे दत्ता यं योगपादुका मास ॥ चपुंजगाम ॥ तत्परा
 राभिषेकः ॥ दत्ता ॥ वरांगनाशतं च दत्ता ॥ ततो राजा स्वपुरीमा गता ॥ भोराजनी दृशमो दार्प्यं यदित्थ
 यि स्यात्तदा त्वमस्मिन्निहासने समुपविश ॥ ॥ इति द्वाविंशत्कथाया ॥ षष्ठीकथा समाप्ता ॥ ॥
 पुनस्तेनैव प्रकारेण तत्रासिंहासनमुपवेशुमुपक्रमे ॥ तावत्सप्तपुत्रैकाः पुत्राः राजन्
 यस्य विक्रमादि जस्य सदृशपरिपकारमो दार्प्यं तस्य सखसिंहासने मारी हति ॥ ॥ दृशपुत्रः ॥
 पुत्रिका प्राह ॥ राजनुक्तं च ॥ देवाः सन्निहिते मनीष्यतरं स्त्रीपुत्रं चेतनाहीनेन ॥ दृशो य
 एन्नरपति प्रायेतदेवश्रुते ॥ गत्वा तत्र तं धाविधिपुरपुरा पाण्डिता वंश्चितं वृहीत्या लीवता
 मिदमहोवांश्च संप्रदाताम् ॥ अथावन्ति दुर्ग्या श्रीविक्रमनृपः ॥ तत्पराशो लोकनां सप्त
 सननिषेधः ॥ स्ववर्णवारमुद्धेधनं शास्त्रविचारणः ॥ तत्त्वचर्याः धर्मतन्त्रिः पापस्य भयं ॥

दत्ता ॥ अनेकं यत्पुण्यं तन्मार्गः पुरश्चोरातः ॥ यत्पुण्यं तन्मार्गः समस्त
 गुणैर्गण्यते ॥ तत्पुरतोः स्त्रियश्चतस्रे दत्ता यं योगपादुका मास ॥ चपुंजगाम ॥ तत्परा
 राभिषेकः ॥ दत्ता ॥ वरांगनाशतं च दत्ता ॥ ततो राजा स्वपुरीमा गता ॥ भोराजनी दृशमो दार्प्यं यदित्थ
 यि स्यात्तदा त्वमस्मिन्निहासने समुपविश ॥ ॥ इति द्वाविंशत्कथाया ॥ षष्ठीकथा समाप्ता ॥ ॥
 पुनस्तेनैव प्रकारेण तत्रासिंहासनमुपवेशुमुपक्रमे ॥ तावत्सप्तपुत्रैकाः पुत्राः राजन्
 यस्य विक्रमादि जस्य सदृशपरिपकारमो दार्प्यं तस्य सखसिंहासने मारी हति ॥ ॥ दृशपुत्रः ॥
 पुत्रिका प्राह ॥ राजनुक्तं च ॥ देवाः सन्निहिते मनीष्यतरं स्त्रीपुत्रं चेतनाहीनेन ॥ दृशो य
 एन्नरपति प्रायेतदेवश्रुते ॥ गत्वा तत्र तं धाविधिपुरपुरा पाण्डिता वंश्चितं वृहीत्या लीवता
 मिदमहोवांश्च संप्रदाताम् ॥ अथावन्ति दुर्ग्या श्रीविक्रमनृपः ॥ तत्पराशो लोकनां सप्त
 सननिषेधः ॥ स्ववर्णवारमुद्धेधनं शास्त्रविचारणः ॥ तत्त्वचर्याः धर्मतन्त्रिः पापस्य भयं ॥

॥ अथ दित्तं ॥ मिष्टयति दुर्गतिं चरेत्ता मित्रं जेरी दुर्गते ॥ विधिरेवं या निवृ
 त्तयति तानि पुनः ॥ ततः यति ॥ ततो धनदत्तं मतीर्थयात्रां कर्त्तव्यं पुरीमागतं तत्स्वरूपं
 न पस्यायेति चेत् ॥ तदा राजा विस्मयप्राप्तेनोत्तं ॥ भो धनदत्त ॥ गच्छ ॥ आवाभ्यामि
 ति त्वात्तत्रागतत्वात् तत्कोटिं वि लोक्य ततो राजा तेन सह तत्र गतः ॥ दृष्टं तत्र स्त्री पुरुष
 युग्मं तत्तदा चित्तान्यक्षराणि ॥ ततो मनसि कृत्वा जाचिते च ॥ भो सत्यपुरुष त्वत्तु ह्या
 स्मि ॥ तच्च स्ववरं ॥ ततो राजा ॥ यदि त्वत्तु मितं ॥ तयोर्जीवितं राज्यं च देहि ॥ ततो दे
 वतयोत्तं ॥ भो सत्यपुरुष पुरीक्षार्थं ममायुः प्रकमः ॥ त्वमेव वज्रगतिं शृणु ॥ मया पुरु
 षो जगत्पानान्यदुत्तं ॥ सांस्तु त्वत्स्वमुपस्थापयत ॥ ततो राजा स्वपुरीमागात् ॥ अतो रा
 जमोहं सांस्तु विदितं ॥ तदा सिंहासिद्धं मने सुखेनोपविश ॥ इति सिंहासन
 ॥ तं शक्त्या यां सप्तमकथा समाप्ता ॥ ॥ पुनरप्युहते तथैव चक्रमे राजा श्री भोज

राजा तदा ॥ तिकाश्रवणं ॥ भोजनं न्यस्तं विक्रमादित्यस्य ॥ भवति स एव
 सिंहासने ॥ तदा ॥ राजा ॥ किं हं गांभीर्यं ॥ पुनिकपोत्तं ॥ राजदुर्गं च ॥ अवेती पुनः
 श्री विक्रमं नृप ॥ त्वय्यदा त्वेन राजा परदेशं स्व रूप निरूपय निजपुरुषां पुष्टिः ॥ गावे
 र्गधेनवपश्यति शास्त्रे ॥ तदा ॥ चारेः पश्यति राजानो चक्षुः ॥ यामितरे जनाः ॥ तेष्मेक
 काश्रीरदेशे गतः ॥ ततो ॥ धनितडायः करितमस्ति ॥ परतत्र जलेन तिष्ठति कथमपि ॥ अ
 न्यदा ॥ तद्व्यावाग ॥ तदा ॥ त्रिशंस्त्रिंशं वा नररक्तेन यद्यत्र लिखिष्यते तदा जलं स्थि
 रं भवति नान्यथा ॥ एतदादा ॥ तेन व्यवहारिणा दशाभार सुवर्णमयपुरुषः कारितः ॥ स च नृ
 गपार्थं स्थितिः ॥ तदा ॥ कश्चिद्दुर्गमाया तित्तं गोरेत्तापितः ॥ यः ॥ त्विदं त्रिंशं क्षराधरेन नृ
 स्वदेहं ददाति न स्यात् ॥ दशाभार सुवर्णमयः पुरुषो दीयते ॥ यः ॥ कश्चिन्मृगं कृत्वा ॥ एवं स्व
 पशुं त्वात्तदा ॥ स्वपुरीमागतं नृप ॥ राजा च तदा ॥ प्रकोटं कृत्वा तत्र गतः ॥ दृष्टं
 च तत्प्रासादं विरहं देववनं तदा ॥ तत्र त्वोजनं ॥ ॥ तं सुवर्णं पुरुषं च प्रासाद

[illegible]

उत्तम...
 पत्रफला...
 देशांत...
 दीनवचने...
 रात्रोरो...
 रंरं...
 खवनी...
 यनाइयंत...
 जवन्...
 इत्य...

उत्तम...
 पत्रफला...
 देशांत...
 दीनवचने...
 रात्रोरो...
 रंरं...
 खवनी...
 यनाइयंत...
 जवन्...
 इत्य...

उत्तम...
 पत्रफला...
 देशांत...
 दीनवचने...
 रात्रोरो...
 रंरं...
 खवनी...
 यनाइयंत...
 जवन्...
 इत्य...

उत्तम...
 पत्रफला...
 देशांत...
 दीनवचने...
 रात्रोरो...
 रंरं...
 खवनी...
 यनाइयंत...
 जवन्...
 इत्य...

Cms.

5

10

15

20

25

30

35

25

15

10

5

0

मवेर...
 ...सचप्रत्यह...
 ...नवपुरु...
 ...मयाः संति...
 ...द्वारा...
 ...सिंह...
 ...सुख...
 ...श्री...

...संति...
 ...मोक्ष...
 ...नेत्र...
 ...कुत्र...
 ...वाणी...
 ...रजा...
 ...निगुणा...

0 cms. 5 10 15 20 25 30 35

यनदीकूल... मादायते... ॥ ततः प्रसूतयोऽप्युपपन्नः ॥ भो भो वीरधिप दीरः स्ववश्यं त्वमेव
जामासि ॥ यत गावश्चतुर्भुजा पाणि सृणा विभ्रुवसरः शोणमुच्छ्रितः ॥ अहं पश्येवमुन्मत्तः सुन्दरि
दस्यविलोकिते ॥ भो सात्विकतपुह मनुजो नमामि ॥ परं नृहा ॥ सर्वकामदामूलिको यथायाम् काम
ते तत्त्वसह ॥ रत्नत्वागतः ॥ तदा केतुमा-शरियोपदुतः ॥ राजन मूर्ध्नि भो पुरुषोत्तम प्रणिनी कोसि ॥ पर
यमेमनोरथमिति ॥ अत्वा सराजो कुरुगाकरः प्रार्थनाभंगभीरुस्तोत्रलिको तस्योद्विज्योत्तमपुरीमगात् ॥
भो राजनी दृष्टापरोपकारमोदार्थं यदस्मिन्नास्मिन्सिंहासने सुखेनोपविश ॥ ॥ इति सिंहासनवा
त्रिंशत्कथायां त्रयोदशकथा समाप्ताः ॥ ॥ पुनरपरमुहूर्ते तथैतावच्चतुर्दशपुत्रलिकोऽप्यवद
त् ॥ राजन मूर्ध्नि क्रमादित्यस्य सदृशमोदार्थं भवति सोऽस्मिन्सिंहासने अहं ति ॥ राजोत्तम ॥ कीदृश
मोदार्थं ॥ पुत्रिका प्राह ॥ उक्तं च ॥ देशांतरे सिंहासने च यक्षप्रदत्तवराज्यकथोनिशम्भ ॥ बुद्धेन
उत्तमिह कामदेववत्प्राप्तविक्रमस्तु तमराचुच ॥ यकार्यं ॥ अवेति पुण्याश्रयिक्रमनृपः ॥ अन्यदा
सदृशकोत्तवेन देशांतरमगात् ॥ ततो धाम्नाकापि पुरे बह्वेन स्थवासादेकस्यपि सिद्धपुरुषस्य

अविज्ञानवत्तु पतितदुःखसंयसदा ॥ न जगता प्राह ॥ भो योगीश्वर ॥ अवश्ये भाविभावात् ॥ १३ ॥

[illegible]

जायमानादुका ॥ ५॥ त्रगव ॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ ३९॥ ४०॥ ४१॥ ४२॥ ४३॥ ४४॥ ४५॥ ४६॥ ४७॥ ४८॥ ४९॥ ५०॥ ५१॥ ५२॥ ५३॥ ५४॥ ५५॥ ५६॥ ५७॥ ५८॥ ५९॥ ६०॥ ६१॥ ६२॥ ६३॥ ६४॥ ६५॥ ६६॥ ६७॥ ६८॥ ६९॥ ७०॥ ७१॥ ७२॥ ७३॥ ७४॥ ७५॥ ७६॥ ७७॥ ७८॥ ७९॥ ८०॥ ८१॥ ८२॥ ८३॥ ८४॥ ८५॥ ८६॥ ८७॥ ८८॥ ८९॥ ९०॥ ९१॥ ९२॥ ९३॥ ९४॥ ९५॥ ९६॥ ९७॥ ९८॥ ९९॥ १००॥

जायमानादुका ॥ ५॥ त्रगव ॥ ३६॥ ३७॥ ३८॥ ३९॥ ४०॥ ४१॥ ४२॥ ४३॥ ४४॥ ४५॥ ४६॥ ४७॥ ४८॥ ४९॥ ५०॥ ५१॥ ५२॥ ५३॥ ५४॥ ५५॥ ५६॥ ५७॥ ५८॥ ५९॥ ६०॥ ६१॥ ६२॥ ६३॥ ६४॥ ६५॥ ६६॥ ६७॥ ६८॥ ६९॥ ७०॥ ७१॥ ७२॥ ७३॥ ७४॥ ७५॥ ७६॥ ७७॥ ७८॥ ७९॥ ८०॥ ८१॥ ८२॥ ८३॥ ८४॥ ८५॥ ८६॥ ८७॥ ८८॥ ८९॥ ९०॥ ९१॥ ९२॥ ९३॥ ९४॥ ९५॥ ९६॥ ९७॥ ९८॥ ९९॥ १००॥

[illegible][illegible]

25

प्रदत्त...
भीरुशमोदाय...
याथा...
सदशमोदाय...
वंतिपु...
मन्महेश्वर...
मगोचर...
चरणवृज...
तत्रैक...
इवदृश्यते...
उगावर्ध...

15

10

5

नुवि...
सुखं...
योवने...
प्रमिव...
महानील...
सिद्धरु...
मन्महेश्वर...
मनोवर्ध...
वयह...
ब्रह्मा...
विश्व...
ति...
ति...

0

Cms.

5

10

15

20

25

30

35

नाहं पिसना न निगतः पुरं रुदं विना मेणा न शिशोः क्रीडया कृता मृते यः पुरं गमय
तयः नागकुमारवत्सा वासजी यः स माये दत्ता स्थिताः पदेतः विक्रमो मृतः ततः च
पुत्रपक्षेण नागकुमारवत्सा वासजी यः स माये दत्ता स्थिताः पदेतः विक्रमो मृतः ततः च
कमेण वासुकिनागमेव बोधने कृतौ ते न पुष्टे नराज्ञे मृतं दत्तं ते दत्तं तायावदिक्रयं मे व्यसफ
धातिता वत्सरासद्वये नागत्य धार्थितः प्रादय कृपाते रुक्तममृतं देहि ततो राजापुत्रं कोपुवी
तो मासुक्तं प्रावाय कृताहने नष्टे धिते ततो राजा चिंतितं यद्यप्येतौ वैरिण्ये धितौ तथापि स
या दत्तप्रतिपत्तं देयं मेवेति दत्तममृतं ततः सत्तेन नृपः पुनरपि वासुकिरागम्य सैयं क्षणदुत्यापि
तवा दत्तं कमेण मृतं पचुं कृत्वा पुनं च पुष्टेन दत्तमादत्तं कृपाया केन सुदृष्टिः पुरं वत्स
गमकृतं दत्तं सैयं तस्य मुपेयमुत्ते गदं क्रीडया कृतं सप्तवद्वान्यद्वयः पुन
राजनी नृपः क्रीडया कृतं सप्तवद्वान्यद्वयः पुन
पुनरपि कृतं नैतावन्तं दत्तं तद्विना मृतं दत्तं राजा चिंतितं यद्यप्येतौ वैरिण्ये धितौ तथापि स

[illegible]

119

...कलोप...
 ...यावद...
 ...सक...
 ...सिंह...
 ...प्रदो...
 ...श...
 ...न...
 ...न...
 ...न...

...निःक्रम्य...
 ...पिया...
 ...र...
 ...नोर...
 ...नैता...
 ...राजा...
 ...यप...
 ...नय...
 ...य...
 ...वदन...
 ...यूत...
 ...ह...

सि.
४३

इतेन धनमिच्छतिमानमिच्छतिसेवया॥... विरंथिता॥ अथिच॥ तेभाटन...
राकर्ण्यसप्राह॥ भोतेयतसुखंनानादि॥ यतः॥... नमात्रतुभोजनेसविकारके॥ भ...
मानमात्रसुखं॥ श्रीसु... विष्णुसविवस॥ गीतन... यरगाधीनः॥ अथ्यातसखसाध्वं॥ त...
सारेसंसारेसंसारेसंसृतमुखं॥ मानोनयोप्रथिनोयोगि... कुर्वेति यद्यप्येष्ट...
गिनः॥ अद्भ्योवेधितोलक्षितेतध्यानमेत्वयिवस्थ॥ एत... कर्ण्यराज्ञादितितमह...
धादिभ्योपि सवमायेभ्यः॥ अर्थहितमहितेवानयोत्रयेनाद्यतोलोकः॥ त...
क्तं॥ यदि त्वंपरोषकारपरायणोतर्हमेमेकैकार्यंकुरु॥ राजोक्तं॥ यदि... सनेत्यजसितशकरोमि
मनेचेदमेवंभवतु॥ ततः प्रोक्तं॥ स्वसानुपवनेमनःसिद्धिदेवतास्ति॥ त... सादायैक्योस्ति...
कस्मिंश्चिदसंकुचितः॥ द्वितीयेनोद्घृतयति॥ यस्तत्रलाघवेनप्रविशपजन्मानयति॥ तेनदे...
करोति॥ प्रजापतिविधायस्वशिरवलिङ्गतेतस्यदेवस्यभीष्टितवरददाति॥ य... नभवति॥ एतदाकर्ण्य
राजातेनसहस्रगतः॥ ततोलाघवेननीरसा नीर... प्रजापति... चकरोति॥ ततो
वताप्रपक्षीभूयवरददौ॥ राजातुवरं धृतकार... यददौ॥ स्व... मगात्... कूरोदकेनप्रविधा

पम
४३

यस्मान्नरेका... लक्ष्मणंनष्टतदोप्रय...
... ॥ इतिहोत्रंशक्तं... सत्रांशतितमाज...
... राजन्यस्यकिमादि...
... पुण्याश्र...
... कोतुकाय...
... पुर्वेष्ट...
... ततो
... तत्रवयंगता...
... त्रै...
... प्रक्षिप्यमहा...

88

वताभवेनकस्यथमान... तातदुधारा... अहोधिगेता...
येखकीयेहितमानका... सखि...
इत्थस्सकपणिकोविस्सवहु... कोहीउ...
मनपयत्त... प्राणयाति... तहिमम...
रेताएनरक्षामि... इतिमनसि...
गच्छहेता... नद्वतायुष्माकेश...
अहोसवे... नोप्राणभयमहा...
ग्रामंजगप... कोपि...
नैत्य... प्रोक्तं...

88

हिंसायज नतस्तयात्ताहिंसा... ततोहि...
... वशनेस्वप्राण...
... इतिस्ति...
... पुनरमुहतेनावदेकोनत्रिंशत्...
... पुत्रिका प्रवत्... राजनवंतीपु...
... कवितुसुषशरीररक्षणेःपुरुषही...
... कस्यापि...
... कस्यापिरा... परतेकथमेकाकीपाद्वारि...
... कर्धाटिवं...
... काष्टमारवाही...
... पश्चादि... पुनः...
... पुशिमध्ये...

